

1. [PŁONNY ai

N sg m pł(o)nny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „płon” ‘łup’: Pochodzący z łupu, kradzieży: Płonny/ Manubiae, spolia. Volck Rrr.

Synonimy: kradzieżny, rozbojny, złodziejski.

MN